

**Eveniment**  
Geraldine Chaplin  
primește Premiul pentru  
întreaga carieră.

»Pagina 4



**InterogaTIFF**  
Roberto Olla, Director  
Executiv Eurimage.

»Pagina 5



**InterogaTIFF**  
Constantin Chiriac,  
Directorul Festivalului de  
Teatru Sibiu.

»Pagina 8

# APERITIFF

Publicație oficială a TIFF

# 8

Vineri, 8 iunie, 2012

[www.tiff.ro](http://www.tiff.ro) | [www.tiff.tv.ro](http://www.tiff.tv.ro)

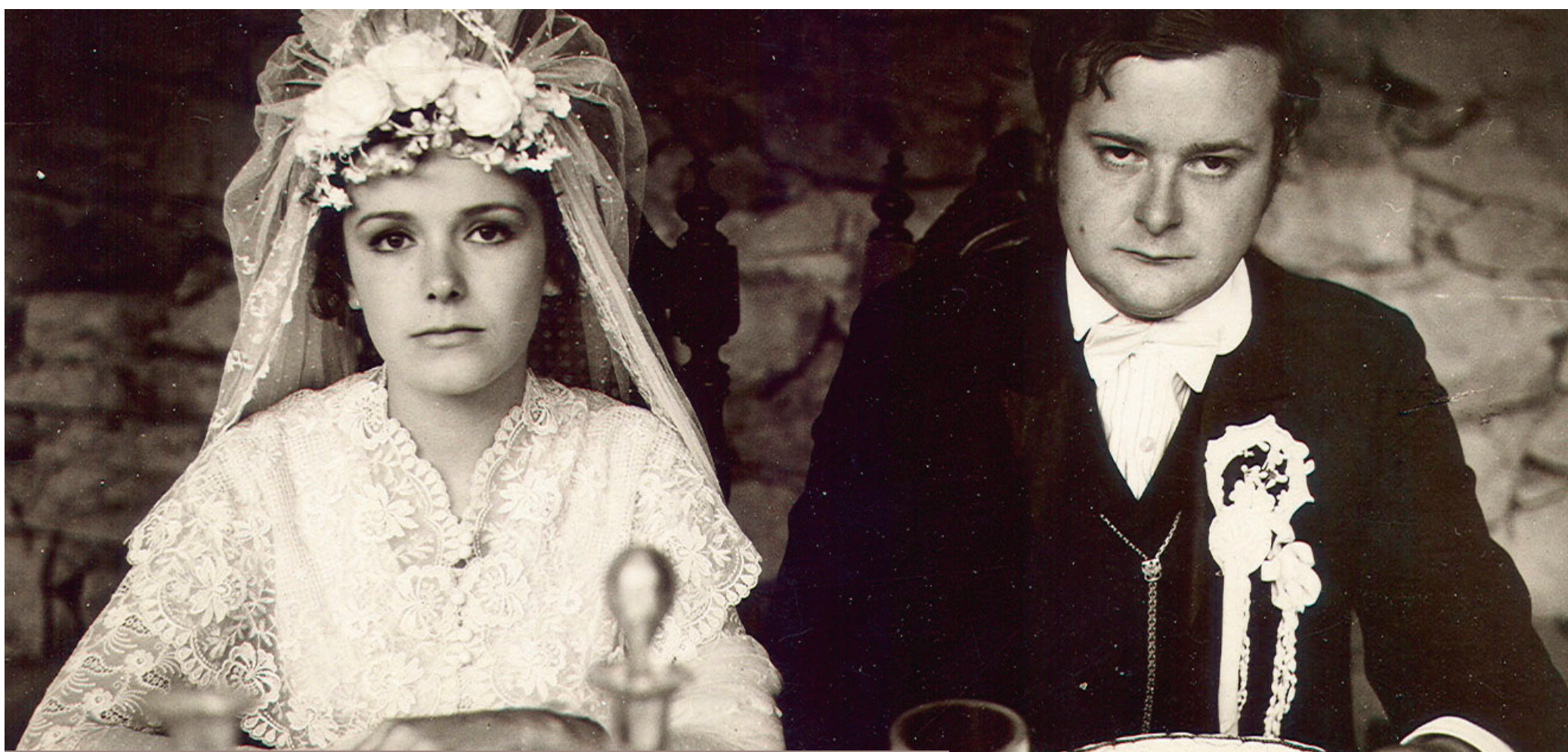
**FESTIVALUL INTERNAȚIONAL  
DE FILM TRANSILVANIA**

EDIȚIA 11, 1-10 Iunie 2012  
CLUJ-NAPOCA



English Pages: 12 - 13

## ZFR: Proiecție specială – Nunta de piatră



Două piese juxtapuse de cinema stilat, abstractizat și riguros de sobru extrase din esențele ritualice ale unor vremuri apuse și locuri trecute. Duplex semnat de doi dintre cei mai calofili autouri de cinema neaș: Dan Pița și Mircea Veroiu.



**O**mostră irepetabilă de cinema pur, ieșit din toate tiparele și canoanele cinematografului românesc de la începutul deceniului 7. Ecranizările după Agârbiceanu ("Fefelega" și "La o nuntă") au stat la baza unor debuturi curajoase în regie și au venit cu un standard vizual și narativ al lor, unic. Au iritat cenzura dar au beneficiat de un scurt traseu prin festivalurile Europene.

La 40 de ani de la premieră, *Nunta de piatră* revine în cinema. Nu doar ca artefact capabil de splendori și conceptualisme admirabile. Dincolo de imersarea în mituri și ritualuri, ceva din filmul lui Pița și Veroiu rezonază cu peisajul cultural al momentului premierii. Coloana sonoră semnată de Dorin Liviu Zaharia și Dan Andrei Aldea este o mostră de folk avangardist și capabil de rezonanțe atemporale. Trecutul din ficțiunea lui Agârbiceanu,

filtrat prin sensibilitățile vizuale ale duo-ului regizoral și amplasat în decorul real al Roșiei Montane, rămâne distant și izolat într-un univers perfect închis. Mai apropiat ca tempo și cineverite de filmele de la începutul de secol XX ale fraților Manaki decât de versiunile folcloristic-pășuniste ale epocii și ale Tezaurului Folcloric dominante în epocă. Capabil de fresce ale locurilor și oamenilor dintr-o lume intrată deja în procesul de

extincție. Centrat pe prezența hieratică a Leopoldinei Bălănuță, segmentul lui Mircea Veroiu este un portret irepetabil. Al dârzeniei și durerii pe care ființa umană le poate induce și duce. "La o Nuntă", ecranizarea semnată de Dan Pița, mizează pe absurdul caricatural grafic al nefericirii organizate după tradiții într-o nuntă-mascaradă plină de rituri riguros respectate și amestec baroc de portrete individuale și de grup.

Pelicula va avea parte de o proiecție specială astăzi, 8 iunie, ora 18.00, la Cinema Florin Piersic, în prezența regizorului Dan Pița (Premiul pentru întreaga carieră la TIFF 2009), a scenografului Helmut Stürmer (Premiul pentru întreaga carieră la TIFF 2012), a directorului de imagine Iosif Demian, a actriței Ursula Woltz și a actorului Mircea Diaconu.

**Cristi Mărculescu**

## Cinematografele TIFF

→ FLORIN PIERSIC

P-ța. Mihai Viteazul, nr. 11, 0264 530 521

→ ARTA

Str. Universității, nr. 3

→ VICTORIA

B-dul Eroilor, nr. 51, 0264 333 083

→ MĂRĂȘTI

str. Aurel Vlaicu, nr. 3  
(în spatele stației "Arte Plastice")

→ ODEON CINEPLEX

(în incinta Polus Center), 0264 - 202 000

→ CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR

P-ța. Lucian Blaga, nr. 1-3, 0264 598 024

→ URSUS OPEN AIR

(Piața Unirii)

→ INSTITUTUL FRANCEZ CLUJ

str. I.C. Brătianu, nr. 22, 0264 598 551

→ MĂNĂȘTUR OPEN AIR

(la terenurile de sport, în zona complexului „Nora”)

→ MARTY CAFE

Victor Babeș 39

→ Galerie Muzeul de Artă

Piața Unirii 30

→ BOILER CLUB

Henri Barbusse 59-61

→ Casa TIFF

Str. Universității, nr. 6, 0264 207 070

DONCAFÉ

## AperiTIFF

Redactor șef:

Laura Popescu

Elena Gangan

Iulia Valeri Matcovschi

Cătălin Mesaru

Andra-Daria Szasz

Redactor șef adjuncț

Mark Racz

Fotografi:

Vlad Gherman

Razvan Șut

Redactori:

Anca Grădinaru

Cristi Mărculescu

Radu Meza

Raluca Bugnar

Monica Felea

Graphic design:

Carmen Gociu

Andrei Pastuhov

Pagina de engleză:

Martin Blaney

Jay Weissberg

David Robinson

Ilustrație:

Matei Branea

Distribuție:

Ionuț Husti

Reporteri:

Oana Moisil

Ion Indolean

Tipărit la:

Media Pro

## TIFF la cald

## Laibach, un fel de-a nu fi cum ești



Foto: Adi Marinici

A seară înainte de concertul Laibach, la intrarea în Continental era coadă până în mijlocul străzii. Pe colț, doi băieți încercau să intre în hotel prin canalizare. Înăuntru, 4 tipi și o tipă s-au urcat pe scenă – păreau scoși dintr-un film marca Cinéma du Peuple. Ei sunt Laibach, trupa slovenă care au cântat din Beatles, Opus și Rammstein în același concert, în timp ce în spatele lor se proiectau imagini din *Iron Sky*,

filmul pentru care au compus coloana sonoră și care a fost proiectat la TIFF. Lucrurile astea s-au întâmplat în concertul lor de ieri de la Cluj, "We Come in Peace". A fost ca un LSD la prima degustare. Rock răgușit și vocea Minei Șpilor care ascunde un cor de măicuțe, lumini stroboscopice, portavocea care ordonă în poloneză, toate ca în ritualul rugăciunii de noapte a unui anarhist. În public, fețe vrăjite, plete băgate la centrifugă și un tip îmbrăcat ca un soldat proaspăt dezertat. De la concertul Laibach am evadat de câteva ori cu mintea prin cele 32 de gemulețe care lipesc de pe tavanul sălii principale din Continental. Am fost să văd dacă și afară s-a lăsat anarhia. Afară, aceeași lume.

Oana Moisil

## Poza zilei la Hansen VIP Lounge



## Evenimentele de azi

**15:00** Prezentarea tuturor filmelor produse de *Let's Go Digital* workshop în timpul TIFF 2012. Cinema Arta.

**17:30** Premiera mondială a filmului *Noseland*. Cinema Victoria. În parteneriat cu SoNoRo.

**20.15** Anunțarea câștigătorului bursei Alex Leo Șerban înaintea

proiecției filmului *Despre oameni și melci*. Cinema Florin Piersic

**21:30** Proiecția filmului *Independența României* (primul film românesc) de Grigore Brezeanu cu acompaniament live de Dubase&Leizaboy – TIFF Art (Muzeul de artă)

## Transilvania Talent Lab

trage linie – 5 seminarii,  
6 masterclass-uri, 2 studii de caz



Foto: Nicu Cherciu

Ieri, 7 iunie, a luat sfârșit prima ediție a Transilvania Talent Lab. Laboratorul oamenilor de film de la TIFF a reunit timp de 5 zile, 18 tineri din toată țara, interesați de dezvoltarea proiectelor lor legate de film. De luni până joi, Mansarda Napoca 15, locația Transilvania Talent Lab, a găzduit seminarii, masterclass-uri și studii de caz, o parte dedicate în exclusivitate celor 18 participanți, alta deschisă publicului festivalului. Cele 18 talente au participat la seminarii susținute de scenaristul și regizorul Richard Kwietniowski, producătorul și mentorul Sources 2 Michael Seeber, specialistul în vânzări și distribuție de film Marta Lamperova, directorul artistic al festivalului de film de la Mila-

no, Vincenzo Rossini și producătoarea filmului *Twilight Portrait*, Olga Dykhovichnaya. Experiența celor 6 invitați ai festivalului care au susținut masterclass-uri a ajuns și ea la cei 18 participanți. Melissa Leo, Timo Vuorensola, Michel Ciment, Pen-Ek Ratanaruang, Jan Harlan și Christine Vachon au întregit informațiile acumulate cu exemple concrete din cariera lor impresionantă.

În afara teoriei, participanții au lucrat concret pe proiectele lor, în cadrul unor studii de caz, alături de Andrei Crețulescu și Ada Solomon, ambii contribuind cu sfaturi utile legate de modul de prezentare, structurarea aplicațiilor și pașii următori către producerea proiectelor lor. Prima ediție Transilvania Talent Lab deschide un drum necesar către următoarele, peste un an. Până atunci, 18 proiecte aflate acum în diverse stadii de producție așteaptă să fie finalizate. Iar dacă Transilvania Talent Lab are un aport în acest proces, atunci cu siguranță merită continuat.

Iulia Rugină

Stand-up la TIFF  
la cortul Vodafone

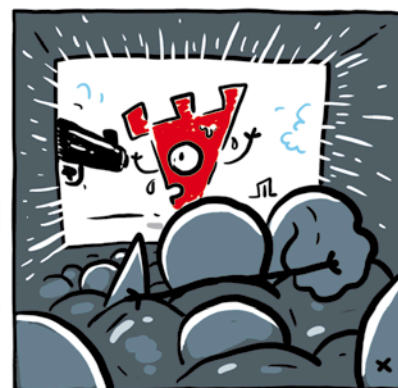
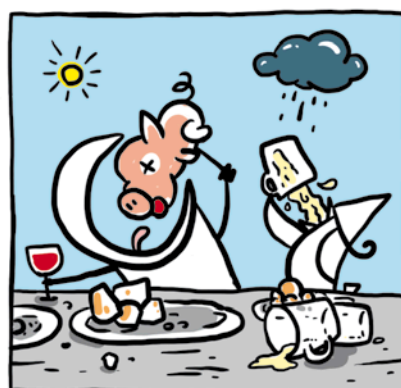
Se dau un sudor pușcăriaș pe nume Sabin Bălașa, un divorț și o echipă de fotbal în care jucătorii sunt porcii fermierului și se adună într-un stand-up comedy. Acesta a fost spectacolul pe care actorii Cătălin Neamțu și Mihai Gogonete l-au prezentat în spectacolul organizat de Vodafone, în cea de-a șaptea zi de festival, în cortul din Piața Unirii. Publicul a fost provocat

să strige *Hai, sictir!* când nu le plăcea ceva, să dea titluri pentru cele două improvizatii și să urce pe scenă să construiască povestea care le-a adus stickuri de memorie, vouchere pentru film și tricouri inscripționate cu mesajele Vodafone.

Astăzi, de la ora 18:00, un nou spectacol de stand-up comedy va avea loc la cortul Vodafone, din Piața Unirii.

Erată În numărul de ieri, echipa AperiTIFF a greșit numele domnului Geo Dobre, PR Manager Nikon. Ne cerem scuze.

## OMULAN 8 TIFF LIFE BY MATEI BRANEA



BRANEA...

## Shorturi de România

Trei calupuri. 16 filme. Recoltă bogată dar cel mai important – diversificată. Producția de filme de scurtmetraj a ieșit finalmente din zodia minimalismului colțuros și a fracturilor seci din viața de zi cu zi a unor personaje profund umane și prin excelență anonime.



Minute infinite

Ără să dezvolte vreo pasiune pentru fantezii SF sau pentru film istoric, junii regizori și tinerii regizoare din selecția TIFF au schimbat câteva chestii. În primul rând nu și-au mai refuzat filmele glossy. Suntem dincolo de micro-dramele de familie, avem tupeul unor secvențe de smardoială și unor experimente riscante. Avem și șapte prezențe feminine. Tematica predominantă indiferent de genul autorului și al filmului este o înduioșătoare regăsire a încrederii în familie, relațiile și valorile aferente. Să purcedem dar.

Pentru început, riscurile și premierele cu ambii. Un omnibus despre femeia română, vârstele, aspirațiile și rateurile ei: *30-40-50*, cu segmente divergente estetic și ca ton semnate de Iulia Rugină, Eva Pervolovici și Stanca Radu. Un *ensemble-movie*: *Sink*, în care tot Iulia Rugină adună protagoniști îmbărligați pe telefoane aflați, cu toate istericalele, depresiile, speranțele și planurile necesare, în mijlocul planificării unui party de revelion. Un experiment tupeist, acuzator și cauzator de introspecții și panseuri despre bolile societății: *Vă e rău?* (Dan Cimpoeșu). O parabolă a imigrației: *Grand Hotel Italia* (Rodi Cotenescu). Un puseu de *noir*

venit dinspre *Sin City* și *The spirit*: Ismail Jamaludin și Dragoș Dulea îl pun pe ecran cu toate chroma-urile necesare.

*Road-movie*-ul se dovedește a fi tentant pentru junii autori. Îl abordează sub formă de Francis Ford Coppola-sploitation Cristina Jacob (*În film la nașu*). Îl filmează halucinant de metafizic și admirabil Millo Simulov (*Hello Kitty, tour de force vizual*). Deloc paradoxal, mașina, mijloc de locomotie și spațiu de dramă urbane ocupă un loc central prin selecția de anul acesta. Avem o puzderie de secvențe automobilistice.

Familia și modul în care, cu toate incidentele de parcurs, se poate dovedi unul dintre fundamentele societății și un sprijin pentru protagonist stă la baza a patru filme cel puțin simpatizabile. Cu scenarii nuanțate și cu actori foarte capabili. Pentru *Blu*, Junele Nicolae Constantin Tănase aruncă o adolescență, o dacie bleu stricată și doi părinți divorțați în mijloc de oraș, într-o noapte de iarnă. *Chefu* îi dă lui Adrian Sitaru ocazia de-a pune o mamă în fața unui tsunami de bărfe. Refertoare la cheful monstru pe care fiul adolescent l-a organizat. Umor, finețe și personaje guralive. Pentru *De azi înainte*, Dorian Boguță abordează cu stil și temporizare optimă

un subiect riscant. Tată macho, fiu adolescent și o noapte a majoratului în care primul încearcă să compenseze timpul pierdut și suspiciunile plutesc în aer. *Tatăl meu e cel mai tare* (Radu Potcoavă) are și dramă de familie săracă și ceva context social mai amplu și secvențe de caft memorabile. Dar se dovedește a fi în egală măsură optimist și realist.

*Un alt Crăciun* al regizorului Tudor Giurgiu radiografiază prima criză din viața unui om -

dilema existențială a unui copil cu privire la existența lui Moș Crăciun, în circumstanțele fenomenului masiv al migrației românilor prin țări ca Italia sau Spania.

Nu lipsesc glumițele de amor și ironie a sorții: *Suflet* (Ban Attila). Avem și animație: "Țipătul" lui Munch este animat de Sebastian Cosor. Măc realist și sec, *Reflex*-ul Andrei Chiriac pune un paparazzo într-o dilemă morală. Tot uneia dintre tinerele regizoare i se datorează cea mai bine pusă în film joacă temporală a secțiunii: *Minute infinite*. Cecilia Felmeri amestecă efectele și cauzele, reacțiile și defectele unor oameni dintr-un spital cu rezultate aplaudabile.

Cristi Mărculescu

## Votul publicului

### Competiție

Chapiteau Show **4.18**  
A doua soție/Kuma **4.03**  
Oslo, 31 august / Oslo, August **3.1st 4.02**  
Lena **4.02**  
La răscruce/ Either way **3.94**  
Teddy Bear **3.91**  
Mlaștina/ Marecages **3.48**  
Clip **3.38**  
Sfârșitul nopții/ End of the Night **3.37**  
De joi până duminică/ De jueves a domingo **2.96**  
Schimbul/ The Exchange **2.96**  
Barometru General  
Ursul uriaș/ The Great Bear **4.81**  
Hugo **4.73**  
Parada/ The Parade **4.68**  
Despre oameni și melci / Of Snails and Men **4.68**



## TIFF Lounge – Piața unirii

**15:00 Lansare de carte:** "Story – conținut, structură, metodă și principii scenaristice" de Robert Mc Kee, Editura Filmtett.

**15:45 Lansare de carte:** "Carte despre TIFF" (DagheroTIFF 2001-2011) de Ioan Pavel Azap și "O istorie subiectivă a tranziției filmice" de Valerian Sava. Prezintă Tudor Giurgiu, Angelo Mitchievici,

Radu Ţuculescu, Vasile Sebastian Dăncu, Alexandru Vlad.

**16:30 Lansare de DVD – Kino**  
*Caravan* de Titus Muntean și  
*Katalin Varga* de Peter Strickland.

**17:00 Invitat special:**  
Ion Caramitru, actor - Premiul pentru Întregia Carieră TIFF 2012.

## Program / vineri / 8 iunie

### CINEMA FLORIN PIERSIC

**11:00 - 79'**  
**Sfârșitul nopții / End of the Night**  
Japan; Daisuke Miyazaki; Competiție [7R1]

**13:30 - 91'**  
**Pisica rabinului / Le Chat du rabbin**  
Franța, Austria; Antoine Delesvaux, Joann Sfar; Oameni și Zei [7R2]

**15:45 - 100'**  
**Killing Time**  
România; Florin Piersic Jr.; Proiecție în cadrul zilelor filmului românesc [7R3]

**18:00 - 77'**  
**Nunta de piatră / The Stone Wedding**  
România; Mircea Verouiu, Dan Pița; Proiecții Speciale [7R4]

**20:15 - 100'**  
**Despre oameni și melci / Of Snails and Men**  
România, Franța; Tudor Giurgiu; Proiecție în cadrul zilelor filmului românesc [7R5]

**22:45 - 116'**  
**În orașul fără limite / En La Ciudad Sin Límites**  
Spania, Argentina; Antonio Hernández; Proiecții Speciale [7R6]

### CINEMA VICTORIA

**10:00 - 173'**  
**Un gând, un vis, Doyle... și-un pix / A Dream's Merchant**  
România; Bogdan Ilie-Micu; Proiecție în cadrul zilelor filmului românesc [7V1]

**14:30 - 119'**  
**Lena**  
Olanda, Belgia; Christophe Van Rompaey; Competiție [7V2]

**17:30 - 82'**  
**Noseland**  
Austria; Aleksey Igudesman, Sebastian Leitner; Proiecții Speciale [7V3]

**20:00 - 94'**  
**Schimbul / The Exchange**  
Israel, Germania; Eran Kolirin; Competiție [7V4]

**22:30 - 107'**  
**Și ciii sunt verzi pe pereți / Chasing Rainbows**  
România; Dan Chișu; Proiecție în cadrul zilelor filmului românesc [7V5]

### CINEMA ARTA

**10:00 - 111'**  
**Zilele Filmului Românesc: scurtmetraje II / Romanian Shorts: Short Films II**  
România; Proiecție în cadrul zilelor filmului românesc [7A1]

**12:30 - 107'**  
**Zilele Filmului Românesc: scurtmetraje I / Romanian Shorts: Short Films I**  
România; Proiecție în cadrul zilelor filmului românesc [7A2]

**15:00 - 70'**  
**Let's Go Digital!**  
Intrare Liberă! [7A4]

**16:30 - 99'**  
**Pellicula versus Digital / Side by Side**  
Statele Unite; Christopher Kenneally; Proiecții Speciale [7A4]

**19:00 - 105'**  
**Polițistul / Policeman**  
Israel; Nadav Lapid; Supernova [7A5]

**22:00 - 96'**  
**Bastarzi furioși / Mad Bastards**  
Australia; Brendan Fletcher; Focus Australia [7A6]

**ODEON CINEPLEX SALA 1**  
**15:00 - 111'**  
**Khodorkovsky / Khodorkovsky**  
Germania; Cyril Tusch; Ce se întâmplă, documentarul? [7W1]

**17:30 - 109'**  
**Comediantul / A Funny Man**  
Danemarca; Martin Zandvliet; Focus Danemarca [712]

**20:00 - 107'**  
**Țigan / Gypsy**  
Cehia, Slovacia; Martin Sulik; Supernova [713]

**22:15 - 119'**  
**Gloria târfelor / Whores' Glory\***  
Germania, Austria; Michael Glawogger; Fără Limită [714]

**ODEON CINEPLEX SALA 4**  
**12:00 - 99'**  
**Povestea extrem de tragică a lui Celal Tan și a familiei sale / The Extremely Tragic Story of Celal Tan and His Family**  
Turcia; Onur Ünlü; Supernova [741]

**14:30 - 97'**  
**Copiii de azi / Des jeunes gens modernes**  
Franța; Jérôme de Missolz; Fără Limită [742]

**17:00 - 145'**  
**Undeva la Palilula / Somewhere in Palilula**  
România; Silviu Purcărete; Proiecție în cadrul zilelor filmului românesc [743]

**20:30 - 105'**  
**Portret de noapte / Twilight Portrait\***  
Rusia; Angelina Nikonova; Fără Limită [744]

**23:00 - 101'**  
**Frumoasa adormită / Sleeping Beauty**  
Australia; Julia Leigh; Focus Australia [745]

**ODEON CINEPLEX SALA 5**  
**19:15 - 141'**  
**Stanley Kubrick: o viață în filme / Stanley Kubrick: A Life in Pictures**  
Statele Unite; Jan Harlan; 100% Stanley Kubrick [751]

**22:45 - 58'**  
**Invenția doctorului Nakamats / The Invention of Dr. Nakamats**  
Danemarca; Kasper Astrup Schröder; Focus Danemarca [752]

**ODEON CINEPLEX SALA 6**  
**14:30 - 96'**  
**O confesiune / A Confession**  
Coreea de Sud; Su-min Park; Oameni și Zei [760]

**15:15 - 86'**  
**Păcătoasa Teodora / Teodora Sinner**  
România; Anca Hirte; Oameni și Zei / Proiecție în cadrul zilelor filmului românesc [761]

**17:45 - 92'**  
**Obsesia / Corrode**  
India; Karan Gour; Oameni și Zei [762]

**20:15 - 93'**  
**Joshua Tree, 1951: Un portret al lui James Dean / Joshua Tree, 1951: A Portrait of James Dean**  
Statele Unite; Matthew W. Mishory; Fără Limită [763]

**22:30 - 101'**  
**Rușine / Shame\***  
Marea Britanie; Steve McQueen; Fără Limită [764]

**URSUS OPEN AIR PIAȚA UNIRII**  
**21:45 - 99'**  
**SuperClasico**  
Danemarca; Ole Christian Madsen; 3X3, Piața Unirii [7U1]

**MĂNĂȘTUR OPEN AIR**  
**22:00 - 101'**  
**Călugărul / Le moine**  
Spania, Franța; Dominik Moll; Oameni și Zei [7M1]

**NSTITUTUL FRANCEZ CLUJ**  
**22:00 - 75'**  
**Italia, îți place ori pleci / Italy: Love It, or Leave It**  
Germania, Italia; Gustav Hofer, Luca Ragazzi; Ce se întâmplă, documentarul? [7F1]

**CINEMA MĂRĂȘTI**  
**18:00 - 77'**  
**900 de zile / 900 Days**  
Olanda; Jessica Gorter; Ce se întâmplă, documentarul? [7W1]

**20:30 - 112'**  
**Măștile / Masks\***  
Germania; Andreas Marschall; Umbre [7W2]

## Actrița Geraldine Chaplin,

celebrată la TIFF 2012

Una dintre figurile distincte ale cinematografeii ultimelor decenii, Geraldine Chaplin, va primi Premiul pentru întreaga carieră oferit unei personalități din cinematografia mondială, la gala de închidere a festivalului, pe data de 9 iunie.



Pe 31 iulie 1944, Geraldine Chaplin se naștea în familia celui pe care presa internațională îl numea deja, fără rezerve, cel mai mare star de film din lume. Era cel de-al patru-

lea copil al lui Charlie Chaplin și primul dintre cei opt pe care legendarul actor i-a avut cu cea de-a patra soție, Oona O'Neill, fiica dramaturgului Eugene O'Neill. De-a lungul vieții, asemănarea

izbitoare cu tatăl ei și numele Chaplin aveau să atragă o atenție considerabilă asupra sa. Cel care a adus-o pentru prima dată în fața camerei de filmat, într-un rol minor din *Limelight* (1952), a fost chi-

ar tatăl ei. De atunci au trecut 60 de ani și peste 100 filme. În tot acest timp, Geraldine Chaplin și-a construit propria identitate, diferită de a părintelui ei, și o carieră impresionantă. Aerul enigmatic și vulnerabil, privirea pătrunzătoare și forța interioară pe care o emană au propulsat-o în roluri dramatice de substanță, în filmele unor cineaști precum David Lean, Robert Altman, Pedro Almodovar, Carlos Saura, Claude Lelouch, Martin Scorsese, Alain Resnais, Jacques Rivette sau Franco Zeffirelli.

În 1967, a început cea mai prolifică și interesantă perioadă din cariera actriței, marcată de întâlnirea cu regizorul spaniol Carlos Saura. E anul în care a debutat relația lor și s-a lansat celebrul thriller psihologic *Peppermint Frappé* (Ursul de Argint la Festivalul de la Berlin), în care actrița este ținta obsesiei unui bărbat. Au urmat *Ana and the Wolves* (1973), *Cría cuervos* (Premiul Special al Juriului, Cannes, 1976), *Elisa, vida mía* (1977) sau *Mamá cumple cien años* (1979), filme care i-au consolidat reputația de actriță exigentă și de o profunzime rară. Fluentă în spaniolă, franceză și engleză, Geraldine Chaplin s-a mișcat cu ușurință între cele trei cinematografii. În aceeași perioadă, impresionat de talentul ei, cineastul american Robert Altman i-a oferit un rol de reporter BBC în *Nashville* (1975), care i-a adus o nominalizare la Globul de Aur pentru Cea mai bună actriță în rol secundar. A distribuit-o apoi în *Buffalo Bill and the Indians* (1976) și *A Wedding* (1978), iar

ca producător – în *Welcome to L.A.* (nominalizare la BAFTA, 1976) sau *Remember My Name* (1978), ambele regizate de Alan Rudolph. Cu rolul soției criminale din *Remember My Name*, Chaplin a primit elogii în presă, partener de platou fiindu-i Anthony Perkins.

Filmografia ei cuprinde roluri remarcabile și în *L'amour par terre* (r. Jacques Rivette), *La vie est un roman* (r. Alain Resnais), *The Age of Innocence* (r. Martin Scorsese), *Jane Eyre* (r. Franco Zeffirelli), *Hable con ella* (r. Pedro Almodovar), *En la ciudad sin límites* (r. Antonio Hernández) – premiul Goya pentru Cea mai bună actriță în rol secundar – sau filmul horror *El Orfanato* (r. Juan Antonio Bayona). În 1992, a fost pusă în ipostaza inedită de a o juca pe bunica sa, Hannah Chaplin, în filmul biografic despre tatăl ei, Chaplin, regizat de Richard Attenborough. Interpretarea i-a adus încă o nominalizare la premiile Globul de Aur.

La TIFF 2012, spectatorii au ocazia să o vadă pe Geraldine Chaplin în câteva dintre filmele sale, inclusiv într-unul dintre cele mai recente, prezent la TIFF cu sprinjinul Independenta Film, *Et si on vivait tous ensemble?* (r. Stéphane Robelin, 2011), în care apare alături de Jane Fonda și Pierre Richard. Filmul a avut premiera mondială anul trecut, la Festivalul Internațional de Film de la Locarno. În seara aceasta, actrița va fi prezentă la proiecția filmului *În orașul fără limite/ En la ciudad sin límites* la Cinema Florin Piersic de la ora 22.45.

■ Ce se întâmplă, documentarule?

## Gloria târfelor



De când lumea avem prostituție, iar de când avem cinema avem și filme despre hârjoneala pe bani, dar adesea poveștile cu curve (feminine sau masculine) vor să livreze la pachet și câte-o povață. Nu e cazul

documentarului *Whores' glory*, care prezintă viața unor prostituate din trei țări într-un stil discret, observațional (chit că unele scene par cam regizate), iar viețile protagonistelor sunt mai mult decât suficiente pentru a te șoca.

În Thailanda, fetele, toate clonate după moda porno Barbie, stau în spatele unui geam, ca în frigider de pui congelati, iar un staroste le vinde doritorilor. După program, fetele se îngheșuie în cluburi unde băieți à la Răzvan Fodor le iau banii, dar le acoperă și de flătări stângace și „pupici dulci”. În Bangladesh, districtul prostituatelor e ceva ce arată ca o cazarmă și probabil miroase ca un șoarece în stomacul unui șarpe; sursele de lumină și de apă sunt la fel de rare ca și clienții care nu dau doar cu membrul. Fetele sunt cumpărate pe la 13-14 ani, educate în 5 minute și puse la dispoziția clienților, iar matroanele cam ieșite din scenă își apără locul cu parul. În Mexic, prostituatele din „Zona” se trolesc bine cu religie și cocaină în amestec înainte de a-și primi clienții – o șleahtă de mustăcioși grobieni – traficanți de droguri și adolescenți aduși de tata la femeie. Între tăvăleli, fetele se roagă la zeița morții, care aparent le dă atât calitatea de a aduce inși în camere (chit că ar fi de ajuns și-o sforicică), dar le va aduce și-o moarte rapidă, lipsită de durere și regret.

Secțiune prezentată de HBO.

Mark Racz

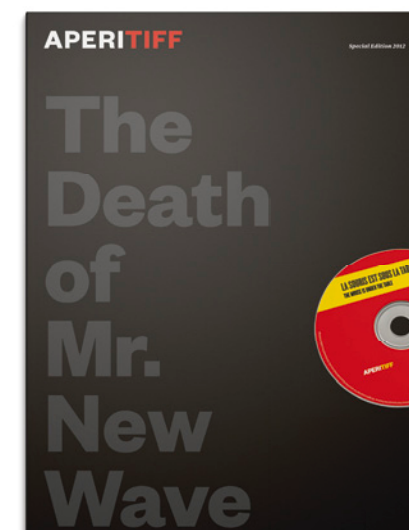
NOUL NUMĂR ÎN ENGLEZĂ  
AL REVISTEI APERITIFF

dedicată filmului românesc

The new issue of AperITIFF Magazine  
dedicated to the Romanian film

Include DVD cu un exercițiu cinematografic regizat de Cristi Puiu  
Includes a DVD with a cinema exercise directed by Cristi Puiu

LA SOURIS EST SOUS LA TABLE



Preț: 15 lei

Disponibil în toate punctele de vânzare TIFF

Price: 15 lei

Available in all TIFF shops.

## InterogaTIFF

## Roberto Olla, Directorul Executiv Eurimages

Directorul Executiv de la Eurimages Roberto Olla ar fi venit cu siguranță la TIFF dacă nu ar fi avut o agendă foarte aglomerată. Până la urmă să nu uităm că are 36 de membri în consiliul de conducere, împrăștiați prin toată Europa, din Grecia până în Portugalia, pe care trebuie să îi mulțumească.

“Pentru că nu voiam să pierd și ediția de anul acesta, m-am asigurat că toate întâlnirile profesionale vor fi compatibile cu programul festivalului, și, ca să nu spun mai mult, sunt fericit să mă aflu în sfârșit la TIFF!” declară șeful instituției de finanțare pan-europeană cu sediul la Strasbourg.

“Reputația TIFF-ului îl precede și iată, pe scurt, câteva motive pentru care TIFF e un festival la care mi se pare important să vin,” continuă Roberto. “TIFF oferă un mediu liber de stres unde pot avea loc întâlniri pline de roade în ceea ce privește cantitatea și calitatea timpului dedicat schimbului de noi proiecte. De-abia aștept să mă întâlnesc cu cât mai mulți producători locali și să explorez viitoarele posibile colaborări pentru Eurimages. În al doilea rând, pe lângă competiția oficială, TIFF propune o secțiune numită Zilele Filmului

Românesc, pe care o aștept cu nerăbdare, dacă îmi permite timpul – va fi ocazia perfectă să văd filme care nu sunt (încă) în cinema-uri în afara României.”

“În mod esențial, TIFF are reputația printre cei din industrie de a fi un festival neprețuit atât în ceea ce privește filmele bune cât și atmosfera foarte prietenoasă; o combinație esențială pentru optimizarea schimburilor de proiecte și idei între profesioniști.

Publicul va vedea cu siguranță logo-ul Eurimages pe genericele finale ale mai multor filme proiectate anul acesta la TIFF. În ceea ce privește filmele românești, al doilea lungmetraj al regizorului Tudor Giurgiu, *Despre oameni și melci*, care a deschis cea de-a 11-a ediție acum o săptămână și va avea încă o premieră de gală în această seară, a primit sprijin pentru producție de la Eurimages. La fel ca alte două

titluri din programul Zilelor Filmului Românesc, *Toată lumea din familia noastră* de Radu Jude și *Din dragoste cu cele mai bune intenții* de Adrian Sitaru.

Întrebat dacă Eurimages a jucat un rol important în dezvoltarea așa-numitului Nou Val din cinematograful românesc, Roberto spune: “Viziunea mea e că Noul Val Românesc s-ar fi bucurat de succesul pe care îl merită și fără Eurimages. Producătorii lui *4 Luni, 3 Săptămâni și 2 Zile* nu au bătut la ușa Eurimages ca să ceară sprijin. Filmul acesta a atras atenția criticii internaționale asupra cinema-ului românesc. Pe de altă parte, Eurimages a dat ocazia unor regizori talentați ca Gheorghiuță, Puiu, Sitaru, Giurgiu, Mustățea și Jude să își facă filmele în condiții mai bune,” admite el. “E și cazul filmului lui Cristian Mungiu *După dealuri* care a primit sprijin Eurimages în 2011.”




“Deși e adevărat că majoritatea filmelor s-ar fi făcut și fără sprijinul Eurimages, sunt convins că instituția noastră le-a dat impulsul necesar care a permis filmelor lor să fie realizate mai confortabil,” sugerează Roberto. “E de asemenea comun acceptat că Eurimages a devenit de-a lungul anilor o marcă de calitate a filmului european. Poate

că marca Eurimages i-a ajutat pe acești regizori foarte talentați să atragă finanțare, făcându-le producătorilor lor munca mai ușoară...”

“Dacă ar fi să descriu cinema-ul românesc în câteva cuvinte, aș spune: inovativ și autentic,” a concluzionat el.

Interviu de Martin Blaney

## Proiecții speciale

## Peliculă versus digital



O privire captivantă și intensivă asupra revoluției digitale, *Side By Side / Peliculă versus digital* examinează toate aspectele realizării unui film, descoperind ce s-a câștigat, ce s-a pierdut și ce ne așteaptă în viitor. Christopher Kenneally face o treabă uimitoare urmărind evoluția filmelor din punct de vedere tehnologic: nu doar a aparaturii propriu-zise, ci și a post-producției, a distribuției și chiar a modului de arhivare. În postura de reporter și producător, Keanu Reeves interviează o serie impresionantă de critici, producători și regizori precum

Danny Boyle, James Cameron, David Fincher, George Lucas, David Lynch, Donald McAlpine, Walter Murch, Christopher Nolan, Martin Scorsese, Steven Soderbergh sau Lars von Trier. Potrivit tuturor acestora ne aflăm într-un punct în care filmul clasic, așa cum îl știm noi, se află la sfârșit de drum, dar asta nu înseamnă că ne aflăm la sfârșitul cinema-ului. Pentru că filmele sunt o afacere în aceeași măsură în care sunt filme de artă, evoluția tehnologică îi ajută pe regizori să facă filmele mai ușor, mai ieftin și mai profitabil. Marea calitate a documentarului este aceea

că nu se poziționează nici de partea digitalului, nici de cea a peliculei, nici una dintre acestea nu este mai bună decât cealaltă, dar este foarte clar că ne aflăm într-un moment cheie în istoria filmului. În plus, filmul este un bun pretext de a revedea imagini din vechi filme pe care le iubim. Proiecția este prezentată de Digital Cube.

“Ascultând opiniile unora dintre cei mai mari regizori și directori de imagine din lume, protagoniști ai documentarului *Side by side*, m-am bucurat să primesc confirmarea faptului că indiferent de suportul pe care captezi imaginile - fie el digital sau peliculă - acesta trebuie să susțină și să fie strâns legat de dramaturgia filmului. Astăzi nu mai există un format universal ci formatul care se potrivește poveștii tale. Tocmai de aceea putem actualmente observa cum fără existența diversității noilor formate, unele filme de care cu toții chiar și azi ne-am bucurat la TIFF nu ar fi fost vreo dată posibile. Este ceea ce mi s-a confirmat ca monteur pe parcursul filmelor la care am lucrat și ceea ce noi la Digital Cube descoperim, învățăm și perfecționăm zi de zi. Sunt fericit că alături de echipa TIFF am reușit să aducem și acest subiect în atenția creatorilor de film și a publicului din acest an,” - Cristian Nicolescu, CTO/Co-founder Digital Cube.

Monica Felea

## TIFF Turistic

### POTAISSA

Între Strada Napoca și Strada Universității este liniște. În acest loc, orașul parcă ia o pauză de la el însuși. E greu să crezi că o stradă poate să tacă, de parcă ar fi o cârăre în pustietate. Dar strada Potaissa este specială. Pentru că nici mașinile și nici terasele n-au reușit până acum să-i invadeze liniștea. Atunci când vrei să colești agitația centrului, abate-te de la drumul tău, pe Potaissa. Dacă intri din Strada Universității, vei vedea că Potaissa a fost cândva drumul spre Zidul Cetății Clujului. Ceea ce a rămas din zid protejează astăzi strada de agitația orașului. Pavajul de piatră păstrează povestea din acele timpuri în care strada conducea breslele meșteșugărești spre

zidul Cetății, pe care îl apărau în vreme de război. Probabil cea mai autentică urmă a perioadei medievale este liniștea străzii, aceeași ca atunci. O liniște pe care doar pașii oamenilor o întrerup. Și toți, atunci când trec pe Potaissa, respectă un cod nescris de tăcere. E o înțelegere tacită cu strada asta, pe care găsești mereu ceea ce cauți, atunci când cauți liniște. După o proiecție în Piața Unirii sau după un film la Arta, bucură-te de liniștea străzii Potaissa. Cu prima piatră de pavaj pe care o vei călca, îți vei da seama că în liniștea ei, strada are multe să îți spună. Urmărește în fiecare zi locurile și lucrurile simple recomandate de Volksbank, acele lucruri care fac TIFF-ul mai frumos.

**2000m<sup>2</sup> DEDICAȚI FITNESS-ULUI!**  
**PESTE 138.000 DE MEMBRI ÎN LUME!**  
**PREZENT ÎN 125 DE ORAȘE!**



Club  
**Moving**  
...it's life!  
Str. Călărășilor nr 1-3, Cluj  
în incinta Hotel Belvedere  
Tel: 0264 433 285  
Fax: 0264 433 286

www.clubmoving.ro

InterogaTIFF

## Mark Adams, membru al juriului Competiție:

“De fiecare dată, filmul cel mai bun este plăcut de toată lumea”

Mark Adams lucrează în industria filmului de 25 de ani. Este critic de film la publicația americană “Screen International”, scrie pentru “The Sunday Mirror”, iar de-a lungul timpului a fost critic și editor la “Variety” și “The Hollywood Reporter”. A acceptat să facă parte din juriul TIFF după ce, anul trecut, a fost prezent la Cluj în calitate de jurnalist.



Foto: Nicu Cherciu

### Călătorești în jurul lumii, participi la foarte multe festivaluri și vezi foarte multe filme. Cum alegi titlurile de vizionat?

Pentru că scriu despre toate filmele, le văd pe toate. Mă duc la Cannes, mă duc la Berlin, Montreal, Veneția... dar la fel de bine văd filme precum *Snow White and the Hunts-*

*man* și cele mai rele filme pe care le-a făcut vreodată Hollywood-ul. Când vezi filme proaste, e mult mai ușor să realizezi că un film este bun. Eu chiar cred că trebuie să dai fiecărui film o șansă egală. Să mergi la fiecare film gândindu-te că ar putea fi cel mai bun film pe care l-ai văzut vreodată. În secret, știi că nu

există nicio șansă să fie așa. Partea cea mai bună este că ajung să văd filme pe care cei din țara mea probabil că nu le vor vedea niciodată. Asta e trist și emoționant în același timp. De asta îmi place să merg la festivaluri, e interesant să vorbesc cu oameni care oferă o perspectivă diferită asupra filmelor.

### Care a fost primul film românesc pe care l-ai văzut vreodată și care e relația ta cu filmele românești?

Sunt sigur că am văzut filme românești și înainte de noul val, dar doar după succesul lui Mungiu cred că oamenii au început să acorde atenție filmelor românești. Cred că filmele din noul val românesc sunt provocatoare, asta îmi place la ele, că nu sunt ușoare, întotdeauna este ceva ce te ține prins în ele. Este o viziune unică, care reflectă nu doar schimbarea ce are loc în țară, ci și pasiunea de a arăta lucruri.

### Care sunt calitățile pe care ar trebui să le aibă un bun critic de film?

Trebuie să iubești filmele, pentru că, până la urmă, am cea mai frumoasă meserie din lume. Cred că ar trebui să fie deschis, să vadă fiecare film pe care are ocazia să îl vadă. Scriu pentru diferite publicații. “Screen International” se adresează industriei, așa că trebuie să mă gândesc cum

funcționează filmul în diferite țări, dacă ar fi interesant pentru distribuitori, dacă poate fi vândut. Până la urmă, filmul este un produs comercial. Și unul artistic, evident, însă trebuie să supraviețuiești dincolo de asta. Mai scriu și pentru alte publicații – unde vorbesc despre vedetele de cinema, despre look, despre emoții, sentimente.

### Ești genul de jurat care luptă pentru filmul care îi place?

Toată noțiunea de juriu este fascinantă. E o provocare să alegi dintr-o ofertă atât de mare de filme un număr atât de mic de premii. Speri de fiecare dată să fie două-trei filme care să te entuziasmeze, pentru a face lucrurile cât mai ușoare. Cred că fiecare are propria perspectivă, căutăm un anumit tip de film, cu o anumită direcție.

### Cât de mult îți ca filmul care ți-a plăcut să câștige un festival?

Cred că avem fiecare argumentele lui, însă ajungi să te pui de acord, să împărtășești păreri legate de calitățile unui film. Avem o formație diferită: venim din țări diferite, dar îți dai seama când ceva merită. Trebuie să fii pragmatic, nu o să găsești ceva perfect din toate punctele de vedere, așa că trebuie să privești dincolo de criterii: imagine, actori, poveste. Am fost în multe jurii, de fiecare dată filmul cel mai bun este plăcut de toată lumea. Partea bună e că aici avem mai multe premii de dat, așa că putem privi din mai multe unghiuri.

Monica Felea

## Filmele mute n-au fost niciodată mute

Într-un fenomen pe care nu l-ar fi putut nimeni anticipa, două filme, *Artistul* și *Hugo*, au schimbat percepțiile populare asupra filmului mut. Asta nu înseamnă că lumea o să năvălească acum în căutare de cine-concerte și *performance*-uri cu filme clasice mute cu acompaniament muzical: dar din 2011 încoace arta și experiența cinema-ului mut nu mai par ceva din preistorie. Luna lui Méliès este punctul central al imaginii de pe coperta catalogului TIFF de anul acesta. Publicul de la spectacolul de lumea trecută cu *Păpușa* de Ernst Lubitsch, în mod cert nu se afla acolo din curiozități arheologice, ci pur și simplu pentru că abia aștepta să aibă experiența unei comedii minunate - și la final a fost răsplătit din belșug.

Loialitatea TIFF-ului față de filmele mute anticipează renașterea de după *Artist*. Au fost puține ediții între cele zece anterioare ale festivalului cărora să le fi lipsit omagiul adus cinema-ului mut - deși nu

mereu acompaniamentul muzical a fost cea mai fericită alegere, așa cum a fost anul acesta cu *Die Puppe* și Cine-concertul Georges Méliès. Muzica e esențială. Lucrul fundamental care trebuie recunoscut este că filmele mute n-au fost niciodată mute. De la bun început, de la primele spectacole Lumière, a existat acompaniament muzical; iar deja prin anii '20 marile palate de cinema din zonele urbane angajau orchestre simfonice, adesea conduse de dirijori extrem de valoroși. Astăzi mai avem încă de re-învățat tehnicile muzicale pentru filmele mute. Un lucru elementar la care trebuie să ne gândim e că muzica potrivită poate amplifica 100% efectul unui mare film. Și că muzica nepotrivită poate fura mai mult de 100%, devenind o distragerie iritantă - în niciun caz un mijloc de amplificare a filmului (s-a întâmplat și la TIFF).

Aici trebuie să îmi declar interesul personal. În calitate de director al Festivalului Filmului Mut de la

Pordenone, în fiecare an trebuie să potrivesc muzicieni - soloști, ansambluri și orchestre - pentru cam 60 de spectacole. În același timp organizăm masterclass-uri pentru a transmite noilor generații experiența muzicienilor noștri de improvizație veterani. Aceste masterclass-uri sunt revelatoare, demonstrând că un muzician de film realizat trebuie să aibă un talent de a putea analiza un film, uneori mai mare decât a unui teoretician.

De ce altceva are nevoie un muzician ca să fie bun? Mai presus de orice, de modestia de a lăsa la o parte individualismul de vedetă și de a-și asuma rolul de *colaborator* cu regizorul trecut demult în neființă. Festivalului de la Pordenone i s-a oferit la un moment dat o coloană sonoră a unuia dintre cei mai reputați compozitori-dirijori americani contemporani, dar a refuzat atunci când a descoperit că acesta dirijase cu spatele la ecran. Avusem deja experiența de a invita la festival coloana sonoră a lui John

Cale pentru *The Unknown*, care suna bine dar care nu relaționa în niciun fel cu Lon Chaney, Joan Crawford sau Tod Browning. (Repetând spectacolul la Paris, John Cale ar fi împrumutat această coloană sonoră unor discursuri de război ale lui Winston Churchill date cu încetinitorul. Nu prea avea deci cum să accentueze impactul și receptarea filmului.)

Odată respectată această unică cerință, aceea ca muzicianul să fie un colaborator și nu un star, posibilitățile muzicii de film sunt infinite. Nevoia de a respecta idiomul și epoca filmului nu explodează niciun fel de muzică contemporană. Nu există reguli: majoritatea muzicienilor ridică din sprâncene la tehnica “*mickey-mousing*-ului” în care muzica urmează servil acțiunea, accentuând fiecare efect sonor - dar Struggle-Orchester (o combinație de artiști de jazz și clasic) s-a dovedit excepția de la regulă, cu spiritul și inteligența cu care au punctat *Păpușa*: îți ofereau certitudinea liniștitoare că Lubitsch ar fi fost de acord.

Dintr-o ramură disprețuită a artei, precum caii de la circ, acompaniamentul pentru filmul mut a

devenit un domeniu respectat și legitim al muzicii. În lume există tot mai mulți soloști care improvizează. Și mai rămân încă lucruri de explorat în coloanele sonore originale. Acum în întregime restaurată, coloana sonoră a lui Shostakovich din 1928 pentru *The New Babylon* al lui Kozintsev și Trauberg n-a fost nicicând întrecută în forța și spiritul său (dar să nu uităm că în studenție, Shostakovich a fost ani de zile pianist într-un teatru-cinema). *Potemkin* al lui Eisenstein nu e niciodată la fel de bun fără coloana sonoră a lui Edmund Meisel. O mână de compozitori moderni - conduși de Guenter Buchwald, Carl Davis (cunoscut pentru *Napoleonul* lui Gance) și infinit versatilele Timothy Brock (de asemenea, specialist în restaurarea coloanelor sonore ale lui Chaplin) - au descoperit fiorul unic al experienței audio-vizuale pe care ți-l poate da cinema-ul-care-n-a-fost-niciodată-mut. Orizonturile sunt nelimitate: să sperăm că edițiile următoare ale TIFF-ului vor continua să le exploreze.

David Robinson

## InterogaTiff

## Maja Miloš, regizor *Clip*

**Sunt destul de mulți oameni în oraș care vă urăsc filmul acum. E poate prea cinic, prea explicit și lipsit de afecțiune.**

Mie mulți oameni mi-au spus că au adorat filmul. Pentru mine, e un film de dragoste, dar nu vreau să impun cuiva cum să iubească în mod corect. În schimb, am vrut să arăt cum oamenii se confruntă cu aceste probleme într-o manieră foarte deschisă. Oricum, de câte ori arăți ceva într-un fel foarte onest, oamenii reacționează, bine sau rău, pentru că de obicei ne place să ne vedem într-o lumină mai bună decât suntem. Ținând cont de asemănările dintre România și Serbia, poate oamenii au fost deranjați de faptul că au văzut lucruri atât de asemănătoare cu cele care se întâmplă în jurul lor.

**Personajele tale nu par să aibă prea multe șanse să scape, să evolueze. Ce simți pentru ele?**

Nu cred că trebuie ca personajele mele să scape, să-și îmbunătățească viața pentru ca eu să le iubesc. Eu le admir zbaterele și încercările de a se descurca într-o situație așa de dificilă. Avem încă multe tabu-uri, chiar dacă la suprafață pare că am depășit toate limitele.

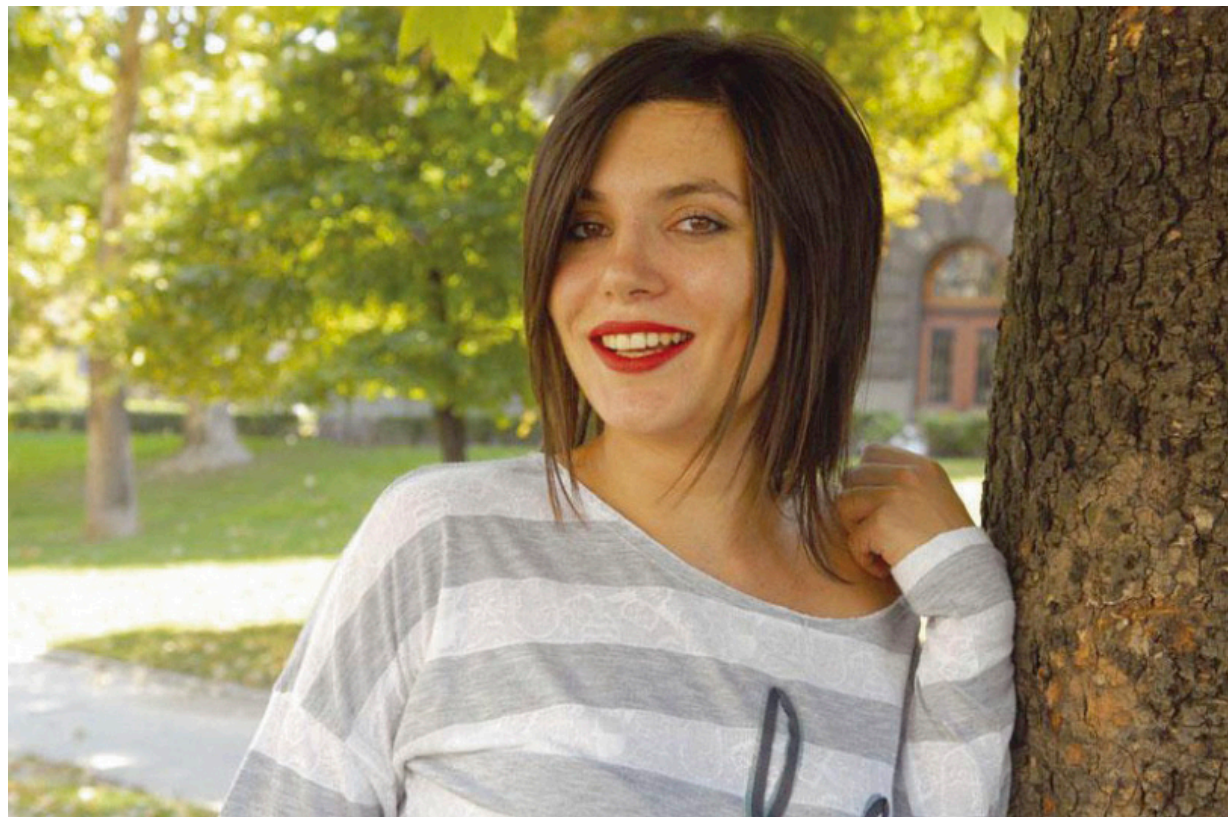
**Bărbații din filmul tău sunt prezentați într-o lumină destul de proastă - tatăl eroinei princi-**

**pale e invalid și resemnat, prietenul ei e violent și distant. Ce ai vrut să demonstrezi cu asta?**

Filmul nu e o "carte poștală" despre Serbia. De fapt, cred că există câteva identități de-a gata pe care oamenii le folosesc de la o vârstă foarte fragedă. Una dintre identitățile preferate ale bărbaților e această imagine a macho-ului, o tipologie supersexualizată. Dar problema e una de comunicare, de fapt, pentru că tinerii preferă să trăiască într-un fel de univers paralel, în care sunt puternici și interesanți. De aceea se pozează și se filmează atât, pentru a obține o imagine idealizată a lor, în care fetele, de exemplu, pot fi foarte dezirabile erotic. Eu am vrut să investighez modul în care iubirea poate exista într-un asemenea context, cum pot ieși sentimentele la iveală.

**Cum ajută scena în care personajul masculin, în timp ce se uită la un clip porno, ejaculează pe eroină, să transmiți mai bine acest mesaj?**

Am vrut să fac un film foarte subiectiv, în care să arăt că tinerii sunt pasionați să filmeze lucrurile care-i interesează. Ideea filmului e că tinerii sunt interesați de sex și violență și le place să filmeze asta. Eu cred că sexul e poate cel mai frumos lucru din lume și nu e atât de



șocant să îl filmezi. Doar că suntem obișnuiți cu două viziuni asupra sexului: ori pornografie, ori *softcore* din acela dulceag, care nu transmite nicio emoție, iar eu am vrut să arăt experiența reală. Scenele de sex sunt tratate diferit, iar editarea e altfel în cazul fiecărei scene. De exemplu, când ea îi vede prima oară penisul, e un lucru fascinant pentru ea și încearcă să performeze cea mai bună felație posibilă, așa că e foarte concentrată pe asta. Din nou, am vrut să pun accent pe sen-

timente. Ea își dorește să fie bună la sex oral, lumea se așteaptă de la ea să fie "regina sexului oral". Apoi, spre final, mai sunt scene explicite, dar între ele nu sunt atât de multe scene explicite. Pentru documentare, am văzut multe clipuri erotice cu fete tinere, pe care le-am găsit pe internet, pe forumuri, nu e ca și cum ai sparge Pentagon-ul pentru a le găsi, sunt foarte simplu de găsit. Pentru costume, am avut vreo 20.000 de poze luate de pe internet din care ne-am inspirat. Cerce-

tarea a durat foarte mult și a fost foarte amănunțită și am lucrat foarte mult la limbaj, am investigat jargonul tinerilor. Acest film nu e făcut să te facă să te simți bine, ci am dorit să atrag atenția asupra unor lucruri care se întâmplă acum în societate (...). Aș vrea ca, dacă cineva va vedea o fată făcând sex într-o toaletă, să nu spună "ah, târfa aia", ci să încerce să înțeleagă de ce s-a întâmplat asta.

**A consemnat Mark Racz**

## LET'S GO DIGITAL! la final



lată că am ajuns în cea de-a opta zi de festival, pentru LGD-ști cea mai importantă. Anul acesta, departamentul de voluntari a ajutat echipa LGD cu un mic casting, iar Muzeul de Artă a dat spre folosință o încăpere pentru a se filma în ea. Aspiranții de la LGD au surprins realitatea festivalului într-un

mod alert decupând secvențe și prezentându-le cu haz. A fost un tur de forță – au revenit asupra ideilor, au rupt pagini din scenariu, au adăugat alte cadre. Zi de zi, echipa de la Let's Go Digital! a revenit pe scaunele de la Universitatea Sapienția, juniorii și-au luat camerele și trepiedele, iar seniorii

au stat în spatele lor și le-au dat sfaturi. Clujul și TIFF-ul i-au surprins în cel mai plăcut mod și ei au reușit să formeze o echipă omogenă. Astăzi la ora 15.00, publicul este invitat la Cinema Arta pentru a viziona roadele muncilor lor, a celor 18 adolescenți adunați din toate colțurile țării la Let's Go Digital!



<p><b>AKANTUS Restaurant</b> 220 locuri</p>	<p><i>Urban Fairytale</i></p> <p><b>AKANTUS</b> HOTEL</p> <p>★★★★</p> <p><i>Let the magic begin!</i></p> <p>43 - 49 Calea Turzii, Cluj-Napoca, România Tel: (+40)372. 743.143 Fax: (+40)372. 728.905 contact@akantushotel.ro</p>
<p><b>AKANTUS Ballroom</b> 100 locuri</p>	
<p><b>AVOCADO Restaurant &amp; Lounge</b> 50 locuri</p>	

## InterogaTIFF

## Constantin Chiriac: Palilula nu e un film. E un fapt cultural care, peste ani, va fi obiect de studiu

Constantin Chiriac, directorul Festivalului de Teatru din Sibiu, s-a întors recent din Palilula și spune că, dacă nu ar fi fost bunicul lui de 105 ani, tată a șaptesprezece copii, rolul lui Trotsky nu i-ar fi ieșit așa cum îl vedem în filmul lui Silviu Purcărete, *Undeva la Palilula*.

### Ce păstrați din lumea Palilulei pentru lumea aceasta?

Sincer să fiu, atunci când Silviu mi-a propus să joc în film, nu mi-am imaginat că voi primi acel rol. Vin dintr-o familie cu totul și cu totul specială. Bunicul din partea tatei a trăit 105 ani, a făcut ultimul copil la 78 de ani (al șaptesprezecelea) și la 102 ani i-au crescut dinți noi. De aici ideea de a avea dinți noi atunci când mă îndrăgostesc și când mă căsătoresc. Bunicul a fost unul din modele, în pofida faptului că Trotsky e un alt fel de model. Totodată, lumea Palilulei este o lume magică, este România cu toate părțile ei rele, urâte, cocoșate, dar și cu părțile de visare, de bonomie, de dorință de a

păstra aerul boieresc și civilitatea. În același timp e și speranța că, într-un loc în care nu se mai nasc copii, iată, se naște unul care poate că va face ceva, chiar dacă are un handicap. Palilula e o lume, e un fapt cultural care, peste ani, va fi obiect de studiu. Nu e numai un film, e întreprindere de prietenie. S-au adunat acolo oameni din nenumărate teatre, artiști foarte importanți care și-au dat mâna și care au suferit îngrozitor. Când am tras scenele cu scoaterea dintelui erau -19 grade.

**Pentru că ați vorbit de prietenie, ce simțiți că ar fi lipsit din construcția dumneavoastră, ca actor, dacă nu ați fi colaborat cu**

### Silviu Purcărete?

Eu am avut o relație specială cu Silviu. L-am admirat ca regizor, i-am văzut aproape toate montările, am contribuit ca producător la nenumărate spectacole, dar din păcate nu am jucat decât în trei. M-am întâlnit cu Silviu la vremea maturității, nu când aveam 20 de ani. În clipa în care am ajuns actor format am avut marea bucurie de a fi parteneri. Munca împreună cu Silviu este extraordinară, pentru că el este un artist genuin, un om generos. În același timp, are o știință a detaliului și a întregului. Are curajul să se revendice din zona bălciului, a literaturii populare, acolo unde există fum, mici, praf și multă mizerie, dar și înălțime. Este un om bân-



tuit de întrebări, neliniștit, care nu iubește facilul. E un om cu totul și cu totul special.

### La ce nivel simțiți că se află teatrul față de film, în România?

Este greu să faci o comparație. În teatru, ca și în film, sunt câteva vârfuri, pentru că, dacă în film s-au născut câteva glasuri importante, asta nu înseamnă că filmul românesc a impus o școală, din păcate. Cam același lucru e și în teatru, cu toate că teatrul are mult mai mare tradiție. În zona filmului nu există o instituție. Fiecare în felul lui este un protestatar. Inclusiv Silviu Purcărete, la 60 de ani, este un protestatar prin ceea ce face. Sunt câțiva mari regizori și

câteva structuri importante. Sunt mai mulți regizori mari de teatru decât instituții importante. Sunt singurătăți, nu există dialog.

### Proiectul "10 pentru film" este un fel de a aduce teatrul mai aproape de film. Cum credeți că va funcționa?

Eu știu să răspund din punct de vedere al teatrului și nu întâmplător am făcut o secțiune de film în cadrul Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu și am adus regizori foarte mari de teatru care au făcut film. Am arătat că, nu întâmplător, filmul are imediată aderență în zona spectatorului de teatru.

A consemnat Oana Moșil

## Q&amp;A

## Trei zile până la Crăciun



**Radu Gabrea:** Aș fi foarte interesat să ne puneți întrebări. A fost un film foarte complicat. Am montat la el câteva luni de zile. Acesta este rezultatul. Dumneavoastră spuneți ce credeți. Pentru mine este foarte important acest lucru.

**De ce la finalul filmului, ultimul cadru se oprește pe fața lui Ion Iliescu la patru luni după execuția Ceaușeștilor? Intenționați să continuați acest film?**

**Radu Gabrea:** Urmează o continuare.

**Grigore Cartianu:** Acesta e un plan al lui decembrie '89 pe care noi nu l-am văzut atunci. Știți bine, unii se uitau la televizor, unii erau în stradă dar nu știau ce făceau Ceaușeștii din 22 până în 25. Aceasta a fost marea ambiție a acestui

film: să reconstituie acele trei zile ale lor. Celălalt plan este finalizat într-o carte, dar împreună vrem să o realizăm într-un film, film care va continua exact de unde ne-a lăsat acesta. Ați realizat prin acest film cât adevăr sau câtă minciună erau conținute în acele afirmații de la televizor: Ceaușeștii organizează rezistența... fanaticii lor... să-i prindem pe Ceaușeștii... ce facem cu Ceaușeștii?... Iar noi la televizor am aflat abia pe 23, la o zi după ce au fost prinși, că de fapt ei au fost prinși la două ore după ce au decolat.

**Nu credeți că pentru cei care nu știu, recurgând la metoda înscenării pentru a vedea niște lucruri care nu erau filmate, creați o idealizare a unor personaje istorice?**

**Radu Gabrea:** E vorba că știm exact ce s-a întâmplat în acel moment. Ei nu mai erau în cele trei zile aceiași. Este alt moment. Deci, nu cred asta. Mă așteptam la această întrebare. Tot ceea ce se spune este probat. Cei doi Ceaușești erau așa după ce au plecat. N-am vrut să idealizez deloc Ceaușeștii. Am vrut să arăt ce s-a întâmplat după ce au pierdut puterea. Nu e nimic schimbat. Nu am folosit procesul documentat pentru că nu se potrivea stilistic, dar procesul este exact cuvânt cu cuvânt cum a fost procesul real.

**Grigore Cartianu:** Acum 10 ani dacă aș fi fost spectator la acest film aș fi pus exact aceeași întrebare. Aș fi fost revoltat că soții Ceaușescu ies atât de bine din acest film. Acum am altă perspectivă pentru că între timp m-am documentat. Tot acest dialog, toate aceste cadre sunt absolut reale, nu sunt inventate de scenarist sau de regizor. Acelea sunt urmarea documentării pe baza mărturiilor celor prezenți. Cu totul și cu totul. Spuneți că impertinența lor a fost pierdută. Eu am văzut în filmul ăsta multă impertinență. La Elena Ceaușescu, nu? Domnul Gabrea nu are niciun motiv să-l iubească pe Ceaușescu. A plecat din țară din cauza lui Ceaușescu. Eu pe 25 decembrie '89 aveam o armă în brațe, iar la 11 noaptea când am privit într-un amfiteatru filmul execuției la televizor am sărit doi metri în sus de bucurie că am scăpat de tiran, convins atunci că teroriștii sunt ai lui. Între timp perspectivele s-au schimbat.

**În engleză se numesc goofs, adică gafe și mă întreb: Ori nu le-ați observat, ori ați trecut peste ele, dar pe mine m-au deranjat enorm: în primele cadre Nicolae Ceaușescu nu vorbește graseiat, după aceea un film întreg vorbește graseiat. Nu ați observat?**

**Radu Gabrea:** Nu, n-am observat. Spuneți celelalte greșeli.

**În Comitetul Central, stemele care apar când cei doi fug să ia elicopterul de pe acoperiș au fost puse ani după. Nu ați observat sau nu v-a păsat?**

**Radu Gabrea:** Nu mi-a păsat.

**În completare, în film am văzut un Matiz nou-nouț, semn**

**EXIT pe elicopter (care nu era atunci) și se mai vedea o Dacia 2002 în fundal.**

**De ce ați decis să lansați acest film la TIFF?**

**Radu Gabrea:** Întotdeauna lansez filme la TIFF. Din dragoste față de TIFF, e clar.

A consemnat Radu Meza

**COMANIA DE APĂ SOMEȘ SA**

APA ESTE VIAȚĂ, APA ESTE NATURĂ.  
Compania de Apă Someș îmbrățișează valorile ecologice și prezintă secțiunea ecoTIFF la ediția din 2012.



## Zilele Filmului Românesc

## Un gând, un vis, Doyle... și-un pix



**A**daptarea cinematografică a jurnalului de călătorie în scrisori publicat pe blogul mongolia.ro și apoi în cartea *Vând kilometri* spune povestea jurnalistului și fotografului Mihai Barbu pe parcursul itinerariului său pe motocicletă Doyle până în Mongolia și înapoi. În patru luni, parcurge 26.000 de kilometri pe

motocicletă prin Ucraina, Rusia, Kazahstan, Kirgizstan, Tadjikistan, Uzbekistan, Turkmenistan, Azerbaidjan, Georgia, Armenia, Turcia și Bulgaria. Construit ca un colaj din fragmente de scrisori ilustrate cu fotografiile spectaculoase și personale ale lui Barbu, documentarul lui Bogdan Ilie-Micu completează emoționanta

aventură cu interviuri ce revin asupra experienței, atât din perspectiva protagonistului cât și din perspectiva celor de-acasă, care așteptau vești de la el cu sufletul la gură. *Un gând, un vis, Doyle... și-un pix* devine rapid un film emblematic pentru comunitatea de motocicliști din România, *road-trip*-ul lui Barbu fiind finanțat de 43 dintre aceștia prin cumpărarea a câte 500 de kilometri (de unde și titlul jurnalului de călătorie *Vând kilometri*) din cei 26.000. Scrisorile publicate sunt adresate acestor "kilometrici" care au făcut posibilă îndeplinirea visului său. Comentariile hâtrului Mihai Barbu care mereu "trage-o cruce" înainte de-a reporni la drum imersează privitorul în realitatea exotică a estului, fie că e vorba de beții cu alți motorști din toată lumea, fie că e vorba de confruntări cu gastronomia tradițională mongoleză, compensând astfel lipsa filmărilor.

Radu Meza

## Și caii sunt verzi pe pereți



**A**l treilea film regizat de Dan Chișu își propune să trateze în mod tragicomic frustrările a două generații distincte: oamenii de vârstă mijlocie care nu-și mai găsesc locul într-o lume schimbată pe care n-o mai înțeleg, și tinerii îngroziți de perspectiva integrării în realitatea părinților lor. Construit pe două planuri narrative care vor intra inevitabil în coliziune în finalul filmului, *Și caii sunt verzi pe pereți* spune povestea a doi bărbați de vârstă mijlocie mesmerizați de lumea nouă a internetului și de aparenta oportunitate a unui câștig providențial, și cea a doi tineri care se străduiesc să intre în posesia unui premiu de un milion de euro oferit în cadrul unei promoții la țigări. Realitatea construită în filmul lui Dan Chișu e recognoscibilă, dar pe alocuri exagerată fie pentru a produce puncte de comic relief, fie pentru a sugera concluzii amare la adresa situației în care se găsesc generațiile reprezentate de personaje. Adrian Titienu e convingător în rolul magazinierului pedant care se luptă să supraviețuiască într-o lume schimbată peste noapte pe care nu o mai înțelege, însă situațiile uneori ilare legate de utilizarea computerului par prea apropiate de apreciatul scurtmetraj *Fața galbenă care râde* al lui Constantin Popescu. Chiar dacă e filmat cu o economie vizibilă de scene și personaje, filmul lui Chișu reușește să se configureze ca un comentariu pertinent pe tema iluziei îmbogățirii peste noapte. În plus, fanii lui Dragoș Bucur pot să-l revadă pe acesta în rolul unui instructor de operare a calculatorului.

Radu Meza



## Killing time



**D**oi kilări la costum, cu piesele preparate pentru încă un job de asasini. Un apartament anonim și anost. Multă vorbărie fără de cap și coadă. Tarantiniană. Sau tarantinescă. Coolness cât cuprinde. Nervi care se întind și cedează. Beavis and Butthead într-un Pulp Fiction. Cumva. Cu dialogurile și aberările inerente. Cu povestioare despre acuplări sexuale, camaraderii și ierarhizări mafioțesti. Cu așteptare, multă. Ținta întârzie. Timpul trebuie umplut. Timpul trebuie omorât. Pentru ca cei doi

asasini în slujba mafiei să nu se lichideze reciproc. Escaladarea întârzie. O vecină isterică are un plod bolnav și disperare cât curpinde. Problemele ei vor cunoaște o rezolvare scurtă. Joacă puerilă spartă de secvențe cu violență percutantă. În răspăr cu toate realismele, dar călare pe toate minimalismele. Posibile. Un cinema narcisist și jemenfichist. Niște umori sobre și ceva umoruri negre. Comedie cu și fără accente. Un film de Florin Piersic Junior. Killing Time.

Cristi Mărculescu

## Fără limită

Joshua Tree, 1951:  
Un portret al lui James Dean

**A**ctorul iconic al anilor 1950 devine un mit care se hrănește din fascinația a generație după generație pentru ceea ce a ajuns el să reprezinte - controversă, revoltă, ruperea canoanelor, dovadă și faptul că filmele biografice care îl au ca subiect depășesc deja în număr cele în care a jucat în rol principal. Când James Franco l-a jucat pe James Dean în filmul biografic de televiziune, care l-a ridicat la statutul de star hollywoodian, mulți au fost de părere că nimeni nu-l va mai putea juca pe controversatul actor atât de convingător. Dacă pentru publicul de televiziune,

scenaristul și producătorii acelei film au considerat potrivit să reprezinte zvonurile despre homosexualitatea actorului prin sugestii oarecum subtile, *Joshua Tree* își asumă periculoasa misiune de a satisface speculațiile legate de sexualitatea vedetei consacrate de *Rebel fără cauză* prin câteva scene gay explicite. James Preston funcționează în rolul eternului adolescent tulburat în acest biopic foarte sofisticat din punct de vedere vizual pentru un indie, dar n-ar putea să conteste meritul lui Franco de a fi interpretarea definitivă a lui James Dean. Lent, alb-negru și presărat de cadre slow-motion, cu personaje tinere, frumoase și contemplative care-l citează pe Rimbaud și vorbesc apreciativ de Hemingway, *Joshua Tree, 1951* e conceput perfect pentru hipstereala *art-house* de festival, iar asta înseamnă că reușește să facă exact ceea ce-și propune: redefinirea lui James Dean pentru încă o generație.

Radu Meza

## ■ Concurs: cuplul de TIFFari ai anului

1. Cu ce replici dintr-un film de TIFF ai agățat cu succes?
2. Pe o scară de la *Before Sunrise* până la *Audiția*, unde se află relația voastră?
3. Cine a contaminat pe cine cu virusul TIFF?
4. Care e sacrificiul cel mai mare pe care l-ați făcut să veniți la TIFF?
5. Care e filmul pe care v-ați certat cel mai rău? Tu ce ziceai, celălalt ce zicea?
6. Care e experiența extremă împreună la TIFF?
7. Care film v-a excitat cel mai tare?
8. Care a fost cea mai ingenuoasă întrebuintă a AperiTIFFului?

### TIFFARII PLATINUM

Sunt printre puținele cupluri care au venit la TIFF chiar de la prima ediție. Atunci se cunoscuseră, în urmă cu zece ani. Sunt Irina și Remus, au 43, respectiv 47 de ani și se consideră TIFFari.

1. Nu credem în ideea de agățat.
2. Irina: Relația noastră este opusul din *Felicia, înainte de toate*, unde oamenii nu reușesc să interacționeze.
3. Irina: Aș spune că eu.  
Remus: Adevărul e că și mie îmi plac filmele și ne-am descoperit o pasiune comună aici, la festival.
4. Irina: Pentru mine nu este niciun sacrificiu să vin la TIFF, dau cu plăcere banii.  
Iosif: Mi-am luat din zilele de concediu să vin la festival, să pot să merg la 3-4 filme pe zi.
5. Irina: Nu prea ne certăm. Ne

place mai mult să discutăm filmele. Zilele astea, când am fost la *Beirut Hotel*, am fost surprinsă că a fost sala plină, pe când soțul meu nu a fost surprins. Nu ne-am certat neapărat, dar am avut păreri diferite.

6. Ambii: Am suportat cu greu vântul din serile reci, atunci când am fost la Open Air. Mergeam acasă efectiv amorțiți și cu dureri. Gât, cap ... La *Never let me go*, anul trecut, a fost foarte frig. De multe ori, de altfel, am ajuns acasă sleiți... o oboseală plăcută, totuși, care îți face corpul greu.
7. Irina: Cu riscul de a mă repeta, voi spune *Felicia, înainte de toate*. Am fost singură la film și i-am spus soțului că trebuie neapărat să vină să-l vadă. Știu că am ieșit bulversată, a fost o excitație la nivel emoțional.
8. Irina: În sălile supraîncălzite ne-am făcut evantai, dar am preferat să colecționăm toate numerele. De altfel, avem întreaga colecție.

### TIFFARII CU FRUSTRĂRI SEXUALE

Lui Adam și Pannei, TIFFul le mănâncă din timpul pentru sex. El e englez fascinat de muzica underground românească, ea vorbește română, maghiară și engleză. I-am prins la ieșirea de la Simbolul, pe care l-au savurat. E al doilea festival împreună.

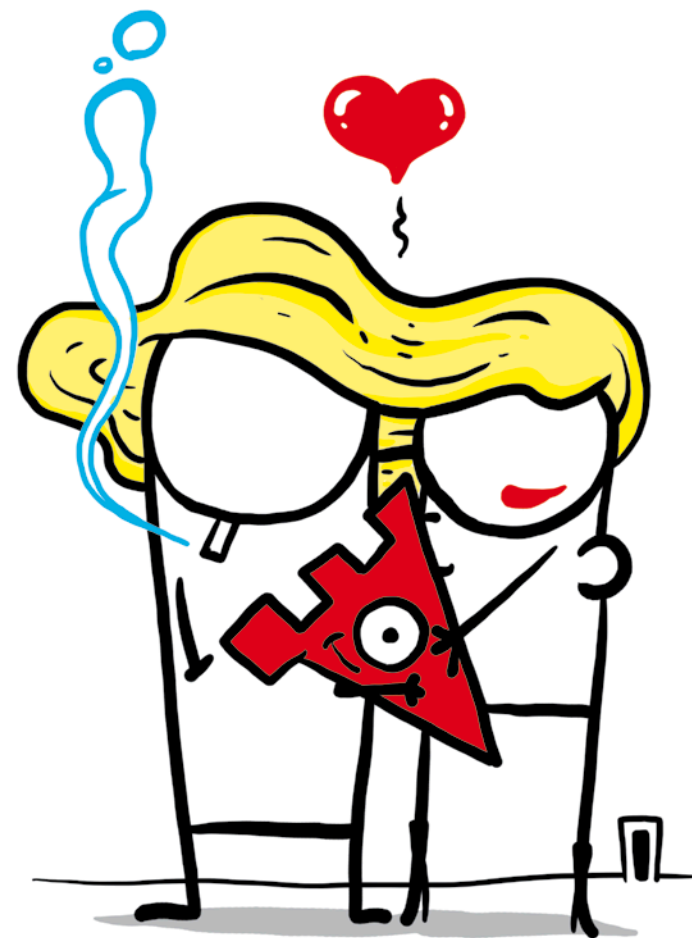
1. Adam: "Aaaaaghhh!", din Simbolul.
2. Panna: Foarte, aproape de Audiția...
3. Panna: Eu pe el. Prima dată l-am luat la Calul din Torino.  
Adam: Din cauza asta ne place acum să coacem cartofi. E printre cele mai nefericite filme făcute vreodată. Practic, nu e niciun dialog. Personajele se trezesc, au o viață mizerabilă...  
Panna: Îl faci să pară atât de nasol...
4. Adam: Nu am avut destul timp pentru sex astăzi.  
Panna: Da, din cauza filmelor nu avem destul timp pentru sex.
5. Amândoi: Turin Horse! Anul trecut.
6. Adam: Am fost pipăit de o necunoscută.
7. Adam: Turin Horse!  
Panna: Nu am văzut foarte multe filme sexuale...

Adam: În ultimul film pe care l-am văzut (*Symbol*) erau foarte multe penisuri. De copii. Dar nu se cade să te exciți când e vorba despre penisuri de copii, nu?

8. Adam: Am făcut ceva interesant cu el?

Panna: Nu, suntem plictisitori. Dar acum, că ai adus vorba...

A consemnat Oana Moisil



Ce ar putea să se afle în această valiză:

- diamante de contrabandă
- 250.000 de euro
- un costum de supererou.

Puterea poveștilor bine spuse: De Neprețuit

MasterCard crede că talentul de a povesti poate transforma orice lucru banal în ceva captivant.

MasterCard – Sponsor al poveștilor de la TIFF 2012

MasterCard

## Află când să mergi la TIFF

Alege ofertele Vodafone și ai navigare gratuită în aplicația Cinemagia



scanează codul și ia-ți aplicația

power to you

RETEAUA CLUJENILOR CARE ÎSI GĂZDUESC PRIETENII LA TIFF, NU RECOMANDA HOTELURI.





# TIFF shop

8 iunie 2012:  
 Reduceri  
 la HANORACE  
 @  CASA  
 TIFF

Vino la TIFF SHOP-ul din CASA TIFF și bucură-te  
 de prețul promoțional al hanoracelor TIFF 2012!



FESTIVALUL INTERNAȚIONAL  
DE FILM TRANSILVANIA

VOLKSBANK

**FACETI O PLIMBARE CU AUTOBUZULI!**  
 BUCURATI-VĂ DE STRADA EROILORI!



ASCULTATI LINISTEA DE PE STRADA POTAISSAI

**BUCURATI-VĂ DE PANORAMA ORASULUI!**



TRECETI PE LA VĂRZĂRIE!



BUCURATI-VĂ DE STRADA EROILORI

**PLIMBATI-VĂ PRIN GRĂDINA BOTANICĂ!**



Acele lucruri simple care fac TIFF-ul frumos

**URCAȚI LA CETĂȚUIEI!**



Bucurați-vă de ele!

**TRECETI PE LA VĂRZĂRIE!**



ÎNȚĂLNITI-VĂ CA ÎN FIECARE AN "ÎN FAȚĂ LA MELODY"!

**MÂNCATI UN COVRIG DE LA ȘIMIGERIA PETRUI!**



BUCURATI-VĂ DE TERASELE DIN

**PLIMBATI-VĂ CU BARCA PE LACUL DIN PARCI!**



PIAȚA MUZEULUI

**MÂNCATI CEVA DULCE DE LA COFETĂRIA CARPAȚII!**



OPRIȚI-VĂ SĂ PRIVIȚI OAMENII DIN PIAȚA UNIRII!

**ASCULTATI POVEȘTILE TAXIMETRISTILOR!**



## Operation Kino, not in a theatre near you – but everywhere!

In a joint endeavor of four film festivals from the Balkan region (TIFF, Sofia, Sarajevo and Istanbul) and with the support of the EU programme MEDIA Mundus Operation Kino was born with the affirmed aim of facilitating the access of the Southeast Europe audiences to foreign and European short and feature films and, consequently, of supporting the development of the next generation of filmmaking talent. In a utterly democratic manner, each of the four aforementioned festivals selects about 10 to 15 films which are then taken on a journey through all those regions (which are as varied as the cinematic content itself) still virgin in terms of big screen film festival experiences – the most deprived and unprivileged parts of the country with no proper cinematographic infrastructure or film culture. Ideally, these new au-

diences would (re)discover a long-forgotten (or completely new) pleasure – watching films in an auditorium-like environment (be it indoors or open-air), as God (and the Lumiere Brothers) intended.

Of course, there is, as always, an alternative – because there are titles which cannot, by definition, “travel” as well as others – which actually widens the viewing possibilities to worldwide scale. Enter the Operation Kino Video on Demand platform, created in cooperation with Reelport GmbH and designed not only for internet viewing, in accordance to the rules and content existing on each of the respective festivals websites, but also for digital cinemas as an Operation Kino Cinema on Demand package operated under the Europe’s Finest label of Reelport GmbH. Since its foundation, the short film portal Reelport has

carried out groundbreaking work in order to make the world-wide distribution of short films more professionalized with the digital concept, the complicated process is reduced to a small number of steps: film makers register online, complete the submission form, provide a synopsis and some film stills, and then, upload their films. Once the films have been uploaded, potential buyers and over 70 international film festivals can access them online.

Going back to THE Operation Kino (shut up, Tarantino!), the caravans do vary, as mentioned earlier, from one country/festival to the other; thus, the OK - SFF on the Road “cinema on wheels” programme is made up of 5 to 25 films and for every city there is a different selection, amongst which are the winners of the short film competitions of the four festivals, part-

ners in this project (Sofia Short Challenge). The screening of the films from OK - SFF on the Road started in Sofia and continued in Burgas, Plovdiv and Blagoevgrad in March, followed by screenings in Stara Zagora, Russe, Gabrovo and Sliven, Varna, Sozopol, Dobrich; after only one year of Operation Kino in Bosnia-Herzegovina, the programme was wrapped by re-opening the first cinemas after the war in Travnik and Gorazde, as well as promoting its new programme section Punk Cinema, designed for yet to be established filmmakers who are given the chance to promote and develop their works, by offering them one-to-one meetings with film professionals, but also an active participation and workshops; given the fact that Istanbul is a megacity of a population of 15.000.000, organizing activities in the outskirts of the city had enabled Operation Kino - Istanbul

International Film Festival, which comprises two consecutive parts, to reach an audience, which normally does not have the means to attend cultural events, due to both financial and logistic restraints.

And, last but not least, there is TIFF... As soon as the festival ends at the beginning of June, the TIFF Caravan – Operation Kino takes over. During the tour, audiences in over ten cities are able to see, for 2-4 days, about 10 of the films which have already delighted the Cluj audiences. Then what about the feedback? Well, the 3rd edition of the Caravan took place between the 12th of July and the 18th September 2011 and had 13 destinations. The screenings gathered together an audience of 25.000 people at the end of the program, which turned it into the biggest domestic cinematic output of that year.

Codruța Crețulescu

### InterogaTIFF

## Noseland world premieres at TIFF!



Today, at Cinema Victoria, from 5:30 PM you are invited to 82 minutes of pure bliss, ‘cause it’s the world premiere special screening of **Noseland**, by world famous violinist, composer and comedian **Aleksey Igudesman**, a humorous ode to the world of classical music and some of its star musicians. Although it is a feature length documentary, **Noseland** crosses genres into fiction and comedy and offers an inside look at a festival like no other, organized by violi-

nist Julian Rachlin in Dubrovnik and bringing together some of the world’s greatest musicians, actors and composers. Finding himself in the role of a somewhat oblivious producer, Rachlin watches the documentary fall apart in front of his eyes, as Igudesman manages to offend every one of the artists he interviews. By the time John Malkovich starts ranting about how much Rachlin “sucks” and all classical musicians are depicted as “gay”, Rachlin realizes that this is not quite

what he expected... A mix between being boldly sincere and outright ridiculous, questions like “What does a conductor actually do?” and “Why does anyone come to a music festival in the first place?” fail to be answered in the most eloquent way. In the end, Aleksey Igudesman makes Sir Roger Moore cry on camera and Julian Rachlin fear for his future... The screening is organized in partnership with SoNoRo Festival.

Codruța Crețulescu

### Meet @ TIFF

**Ena Dozo**, industry manager, Sales & Acquisitions for Sarajevo Film Festival, one of the most recognized events in the region, but also Europe. Reaching its 18<sup>th</sup> edition, the festival represents the main meeting place for all regional producers and authors and is recognized by film professionals from all over the world as the pinnacle point for networking for all wishing to learn more about the possibilities this region has to offer. Every year, domestic and international audiences are presented with a wide programme selection of both competitive and non-competitive films. The Sarajevo Film Festival Competition program is accredited by FIAPF as a Competitive Specialized Festival.

**Felize Frappier**, producer with Max Films Inc., a Montreal-based production and international sales company specialized in developing, producing and licensing international rights of feature films from talented directors. In 2003, Max Films helped revitalize Canadian cinema by producing and selling worldwide the highest grossing film in Quebec, **La Grande Seduction**, by Jean-Francois Polio. Max Films’ most recent films are **Marecages**, by Guy Edoine selected in the 2011 Venice Critics’ Week and the coproduction **Another Silence**, by Santiago Amigorena, selected in the 2011 Venice Days. Their latest production, **Liverpool**, by Manon Briand is currently in postproduction.

**Marta Lamperova**, head of the Film Producing department of FAMU, an integral part of The Academy of Performing Arts, founded in 1946 and one of the oldest film schools in Europe, keeping its tradition even during

communism. Among the FAMU graduates are Academy Award winners Milos Forman and Agnieszka Holland. The faculty is a founding member of CILECT, of the European League of Institutes of Arts, the European Association of Cinema and Television Schools GEECT and the dramaturgy training program MIDPOINT.

**Chloe Jourdan**, Festival Coordinator for WIDE Management, a leading independent sales company which currently represents more than 10 new features films every year, and a library of more than 400 fiction titles, 300 documentary movies and several TV series from internationally acclaimed directors and actors.

**Monica Lăzurean-Gorgan**, producer at 4 Proof Film an independent production company founded together with filmmaker Adrian Sitaru, DOP Adrian Silișteanu and actor Adrian Titieni with the goal of producing creative movies that meet the highest professional and artistic standards. **Best Intentions**, by Adrian Sitaru, coproduced with Hi Film Productions and Cor Leonis Film and the short film **House Party**, also by Adrian Sitaru, can be seen in the Romanian Days section of TIFF.

**Andrei Crețulescu**, producer with Kinossur, a company established in 2011 that covers a wide range of creative development, production and post-production services for cinema and TV. Kinossur has just finished its first feature, **Killing Time**, a black comedy directed by Florin Piersic Jr. screening in Romanian Days at TIFF, and is now in pre-production with **So Far, So Good**, a road-movie directed by Constantin Popescu.

## InterogaTIFF

## Roberto Olla, Executive Director of Eurimages

Eurimages' Executive Director Roberto Olla would have certainly been to TIFF before if it wasn't for his very tight schedule and busy calendar. After all, he has 36 members on his Board of Management spread out all over Europe from Georgia to Portugal to keep happy.

„Not wanting to miss out yet again this year, I made sure that my professional commitments were compatible with this festival and, to say the least, I am very happy to be attending TIFF at long last!,” says the head of the pan-European funding body based in Strasbourg.

„TIFF's reputation goes before it and, in short, there are several reasons why TIFF is an important festival for me to attend,” Roberto continues. „TIFF offers a stress-free environment where meetings can be fruitful in terms of the quantity and quality of time devoted to exchanging on new projects. I am therefore looking forward to meeting as many local producers as possible and to exploring possibilities for future collaboration with Eurimages. Secondly, besides the official competition, TIFF propos-

es a section called Romanian Days, which I am looking forward to attending, if time allows - it will be the perfect opportunity to see films which are not (yet) available on the big screen outside Romania.“

„Essentially, TIFF has the reputation amongst industry insiders for being an invaluable festival both in terms of good programming and for its friendly atmosphere; an essential mix for optimising exchanges amongst professionals.“

Audiences will be sure to see the Eurimages logo in the closing credits of several films screening at TIFF this year. As far as the Romanian films are concerned, Tudor Giurgiu's second feature *Of Snails and Men*, which opened the 11<sup>th</sup> edition a week ago and will have another gala screening tonight (Friday), received production sup-

port from Eurimages. And the same goes for another two titles screening in the Romanian Days programme, Radu Jude's *Everybody In Our Family* and Adrian Sitaru's *Best Intentions*.

Asked whether Eurimages played an important role in the development of the so-called New Wave of Romanian Cinema, Roberto counters: „It is my personal belief that the 'New Romanian Cinema' wave would have enjoyed the success it deserves with or without Eurimages. The producers of *4 Months, 3*



*Weeks and 2 Days* did not knock on Eurimages' door for support...on its own. this film attracted widespread attention among the international critics to Romanian cinema.“

“On the other hand, Eurimages allowed talented Romanian directors such as Gheorgita, Puiu, Sitaru, Giurgiu, Mustata and Jude to make their films in better conditions,” he concedes. “This too was the case for Christian Mungiu's *Provizoriu* which received Eurimages support in 2011.”

“Although it is true that most of their films would have been made with or without the support of Eurimages, I believe that

our Fund gave them the necessary boost which allowed their films to be made in a more comfortable environment,” Roberto suggests. “It is also commonly accepted that Eurimages has become, through the years, a label of quality in European filmmaking. Perhaps, the Eurimages label helped these very talented directors to attract extra financing, thus easing this difficult task for their producers...“

„If I had to describe Romanian cinema in a few words, I would say: innovative, genuine and true,” he concludes.

Interview by Martin Blaney

## Cristi Puiu says sorry... again



Foto: Nicu Cherciu

“Everytime I make a film, I have to apologise for something,” Cristi Puiu said at the presentation of the latest special edition of AperiTIFF on Thursday afternoon about this year's DVD bonus of his creative exercise *Le souris est sous la table* (*The Mouse is Under the Table*).

“The first film I made [*Stuff and Dough*] I had a lot of problems with the sound, and so everytime I presented it, I had to apologise for the bad sound, and with *Lazarescu* and *Aurora*, it was for the length of the film. And now I am having to apologise because it is not a film, but just an exercise. It's not an excuse, but I hope you will enjoy it.”

Puiu was invited last year by the French association Les Chantiers

Nomades to present a cinema workshop under the title *Actor. Character. Author*. For three weeks in Toulouse, he worked with 12 French theatre actors on texts by the 19<sup>th</sup> century writer Vasily Soloviev published in 1900 and made three films in 10 days, including *The Mouse is Under the Table* at a running time of 75 minutes.

“I think everybody will be surprised when they see the film,” TIFF artistic director Mihai Chirilov suggests, “because it's further proof of the quality of his work with actors. Possibly better than in his previous feature films you can see in a very intimate way exactly how he works with actors.”

Martin Blaney



Marele Premiu

Livratur de



Terapia | RANBAXY



1862 150 YEARS 2012

**AFTER THE MOVIE,  
LET'S MEET FOR COCKTAILS!**



facebook.com/bacardi

**Please Enjoy Bacardi Responsibly**  
Pentru mai multe detalii accesati [www.consuma-responsabil.ro](http://www.consuma-responsabil.ro)

*Facundo Bacardi*  
Est. 1862

COOLPIX

**SUNT** UN ULTRA ZOOM



Apropiati-vă la maximum de momentele cele mai importante cu ajutorul obiectivelor NIKKOR de calitate profesională, care echipează toate aparatele zoom Nikon COOLPIX.  
[www.nikonisti.ro](http://www.nikonisti.ro)



## ■ Editorial

## Unde sunt femeile?

↑ mi amintesc de o seară petrecută pe o terasă la Cannes, unde sărbătoream, pe muzică lăutărească, încă un triumf al filmului românesc. Dorotheea Petre tocmai obținuse premiul pentru cea mai bună actriță a secțiunii *Un Certain Regard*, o performanță extraordinară pentru o actriță de doar 23 de ani, aflată pentru prima dată la cel mai mare festival din lume. Pe ecran, fusese fascinantă: și eu și juriul ne-am lăsat seduși de felul în care aparatul de filmat o iubea. Față-n față, era la fel de hipnotică: chiar dacă ușor timidă și introvertită, păstra aceeași putere de sugestie; nu avea două expresii faciale la fel. Nu-mi puteam lua ochii de la ea. Atunci, eram sigură că talentul și carisma ei o vor transforma într-un star local și că regizorii noștri vor sta la rând ca s-o distribuie în filmele lor. Nimic din toate astea nu s-a întâmplat. Dorotheea s-a dovedit a fi greu de "tipizat": stranietatea și intensitatea ei n-au recomandat-o nici pentru rolurile de obiect sexual protevistic și nici n-au predispus-o

la martiriu (cinema-ul românesc actual are puține personaje feminine care nu sunt victime). Iar "cazul" ei e departe de a fi singular. M-am bucurat mult, dar mi s-a și strâns puțin inima pentru Cosmina Stratan și Cristina Flutur. După covorul roșu, cronici extatice, atenția presei mondiale de profil, urmează ce? Un premiu de interpretare în competiția oficială e un succes fantastic pentru niște debutante. Înseamnă enorm și, în același timp, nu mare lucru, pentru că e abia începutul. Vor reuși ele să mai primească roluri consistente, pe măsura talentului, aici în țară, sau vor hotărî că n-au de ales decât să se afirme în "afară" (unde știm cu toții ce șanse au). Vor ști să-și aleagă bine proiectele, vor avea parte de un impresar sau de om de PR bun sau vor fi prost sfătuite și vor face alegeri siderante à la Maria Dinulescu (cu ceva timp în urmă, una dintre cele mai promițătoare tinere actrițe, acum ținta parodiilor din cauza unui nefericit film de auto-promovare)? Ce s-a întâmplat cu Laura

Vasilu, cea din *4 luni, 3 săptămâni și 2 zile*? De ce, după extraordinarul rol din *Martedì după Crăciun*, Mirela Oprisor apare acum pe genericul sub-serialului *Las Fierbinți*? Ce mai face Maria Popistașu? Și cum de nu se întâmplă același lucru cu actorii? La ei, situația e chiar pe dos: odată ce au intrat în panteonul exclusivist al protagoniștilor "noului val", e greu să mai iasă, dacă nu chiar imposibil; sunt pasați dintr-un film la altul, de la o reclamă la alta, aproape endogamic. Mă gândesc la Mimi Brănescu, Vlad Ivanov, Dragoș Bucur, Andi Vasluianu și, mai nou, la Bogdan Dumitrache.

E greu pentru actrițele foarte tinere, dar și mai greu pentru cele mai mature. Revelații recente ca Ozana Oancea sau Mihaela Sârbu merită să facă un film după altul. Dar tot Jojo, pardon, Cătălina Grama apare mai des pe generice (Media Pro și-a făcut un tragic obicei din a transforma șanteuzele piți-pop în "actrițe" peste noapte). E evident: nu sunt destule roluri pentru femei (iar Mungiu face, din păcate, un film la 5 ani), poate și pentru că mai toți regizorii noștri galonați preferă să-și croșeteze propriile obsesii și frustrări și văd realitatea printr-o

exclusivistă prismă macho. Regizoarele, așa cum observa și Corina Șuteu în *Aperitiff*, ediția specială în limba engleză, sunt în minoritate și practică genuri "periferice" precum documentarul (Adina Pintilie, Anca Damian, Mona Nicoară) sau scurtmetrajul. În ultima vreme, am descoperit niște miniaturi remarcabile făcute de Luiza Pârvu, Iulia Rugină, Cecilia Felmeri, care îmi

par cineaste deja formate, diferite în teme și stil, dar la fel de stăpâne pe povești și pe actori. Dar situația nu e deloc încurajatoare: în ciuda reputației și a premiilor obținute, Adinei Pintilie i s-a respins de către CNC debutul în lungmetraj. În noul cinema românesc se cântă un refren vechi: "It's a man's world".

Anca Grădinariu



www.icr.ro

ICOR

drawing by Dan Perjovschi

BUCUREȘTI BERLIN BRUXELLES BUDAPESTA CHIȘINĂU ISTANBUL LISABONA LONDRA MADRID  
NEW YORK SEGHEdin PARIS PRAGA ROMA STOCKHOLM TEL AVIV VARȘOVIA VENEȚIA VIENA

AQUA  
CARPATICA

Atunci când copilul tău bea apă dintr-o sticlă, simți că este în siguranță. În foarte multe cazuri e ca și cum ar bea mai mult sau mai puțin îngrășămintă chimice, urme de nitrați. Aceștia ajung în pânza freatică și astfel în multe din sticlele pe care le cumperi.

În România legea permite de 5 ori mai mulți nitrați (50 mg/L, NO<sub>3</sub><sup>-</sup>) decât limita admisă de medici pentru copii, adică limita maximă 10 mg/L, NO<sub>3</sub><sup>-</sup>.

AQUA Carpatica plată are cel mai scăzut conținut de nitrați dintre apele minerale necarbo-gazoase, plate din România.

NO<sub>3</sub><sup>-</sup>: 0,80 mg/L

AQUA  
CARPATICA

RECOMANDATĂ  
de Societatea Română  
de Pediatrie.



ÎNTOARCEREA LA PURITATE

ACUM disponibilă în noua sticlă  
avantajoasă de: **2L**



www.aquacarpatica.com www.facebook.com/aqua.carpatica



**18+** PENTRU CEI PESTE 18 ANI  
[www.desprealcool.ro](http://www.desprealcool.ro)

Cea mai sigură Clasă E  
 din toate timpurile.

Finanțare asigurată de  
 Mercedes-Benz Financial Services

Cel mai important lucru în viață este viața însăși! De aceea, Clasa E de la Mercedes-Benz a transformat în referință standardul avansat al sistemelor de siguranță activă și pasivă. Totul pentru ca dumneavoastră să aveți la dispoziție cea mai sigură Clasă E din toate timpurile.  
[www.mercedes-benz.ro/ClasaE](http://www.mercedes-benz.ro/ClasaE)



**Mercedes-Benz**  
 The best or nothing.

E 230 CDI BlueTEC (190 km/h, consum: 6,8 l/100 km, conform cu 80/1268/EEC rev. 5.0) (56) (max. 5.3 l/100 km). Emissii din carbon: (g/km): max. 130 (l. 54); max. 139 (l. 56). Imaginea este cu titlu de prezentare.